

„Spieszmy się kochać ludzi tak szybko odchodzą...”

Może te słowa ks. Jana Twardowskiego czytane coraz częściej na klepsydrach uświadamiają nam bardziej jak kruche jest życie ludzkie. Ból, cierpienie dotyka każdego i jest nieodłącznym towarzyszem człowieka. Niejednokrotnie trudno nam pogodzić się ze śmiercią, z umieraniem kogoś bliskiego, jesteśmy bezradni, samotni w bólu... Pewnie też dlatego z potrzeby chwili i serca zrodziła się inicjatywa założenia w naszej parafii Hospicjum Domowego.

Hospicjum – dla jednych słowo obce, nic nie mówiące, dla innych budzące niepokój i lęk, a jeszcze dla innych, to miejsce okazania człowiekowi bezinteresownej i miłosiernej miłości.

Minął już rok, jak zawiązała się nasza wspólnota licząca obecnie 24 wolontariuszy: medycznych (trzech lekarzy, cztery pielęgniarki) i niemedycznych /kapłana, psychologa, ludzi różnego zawodu i wieku/ nierzadko już doświadczonych bólem odejścia kogoś bliskiego. Zgodnie z ideą hospicyjną chcemy służyć wsparciem i pomocą ludziom dotkniętym przez los nieuleczalną chorobą nowotworową, pomagać ich rodzinom, nauczyć fachowej pielęgnacji, być z nimi w trudnych chwilach nieuniknionego rozstania. Niełatwe to zadanie. Do tej posługi przygotowujemy się poprzez comiesięczne szkolenia. Uczymy się też na doświadczeniach Tarnowskiego Hospicjum Domowego im. bł. Ozanama i św. Łazarza w Krakowie, z którymi nawiązaliśmy ścisły kontakt. Dużym wydarzeniem było wspólne przeżywanie Dnia skupienia z ks. Piotrem Krakowiakiem, Krajowym Duszpasterzem Hospicjów, a zarazem dyrektorem Gdańskiego Hospicjum Stacjonarnego.

By nasze hospicjum mogło jak najlepiej posługiwać, konieczne było uzyskanie osobowości prawnej. Od czerwca do sierpnia trwały intensywne prace nad opracowaniem statutu. 30 sierpnia na Walnym Zgromadzeniu Członków zostały wybrane władze stowarzyszenia: Zarząd i Komisja Rewizyjna. Po uzyskaniu błogosławieństwa Ordynariusza diecezji ks. Biskupa Wiktora Skworca, hospicjum 06.10.2006r zostało wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego, jako Stowarzyszenie Dębickie Hospicjum Domowe im. Jana Pawła II. Zgodnie ze statutem Stowarzyszenie swoją opieką obejmuje cały powiat dębicki. Do tej pory pospieszyliśmy z posługą do 15 osób.

Hospicjum nie prowadzi żadnej działalności gospodarczej, wszystkie fundusze pozyskuje z dotacji i ofiarności publicznej. Dzięki otwartej postawie ludzi dobrej woli z uzyskanych funduszy zebranych w czasie zeszłorocznego festynu parafialnego zakupiono: **trzy łóżka specjalistyczne uruchomiane pilotem, trzy materace gąbkowe, trzy przeciw-odleżynowe zmiennie-ciśnieniowe, trzy ssaki elektryczne, koncentrator tlenu.** W grudniu po przystąpieniu do konkursu i złożeniu oferty dotyczącej zadania publicznego z zakresu ochrony zdrowia, otrzymaliśmy z Urzędu Miasta 10, 000zł, które w całości przeznaczyliśmy także na zakup sprzętu. Dokupiliśmy kolejne **dwa łóżka, dwa materace gąbkowe, trzy materace zmiennie ciśnieniowe, stojak na kroplówkę, inhalator, glukometr, ciśnieniomierz, stetoskop.** Dysponujemy także ofiarowanymi dwoma wózkami inwalidzkimi, chodzikiem, pionizatorem.

Sprzęt wypożyczamy wszystkim chorym z chorobą nowotworową w okresie terminalnym. Parafia użyczyła nam dwa pomieszczenia. Jedno służy do przechowywania sprzętu, drugie pełni rolę biura i odbywają się w nim comiesięczne spotkania, szkolenia i dyżury wolontariuszy.

Zwracam się do Ciebie drogi czytelniku, także młody czytelniku, może w twoim sercu rodzi się potrzeba dzielenia miłością, potrzeba służby, niekoniecznie od razu przy łóżku chorego (wielu z nas nie ma jeszcze tej odwagi) przyjdź do nas, wolontariat ma różne oblicza i formy. Wspólnie będziemy się uczyć tej ewangelicznej prawdy, że „Więcej szczęścia jest w dawaniu niż braniu.”